

Brúnsveins vísa

“Hoyr tað, Mjöllhvít, svara mær blítt!

– með junga –

eg ríði í lund at biðja mær vív.”

Alfagurt ljóðar mín tunga,

lystir meg í dans at gá með junga,

brúnt er mítt silkihár,

mjöllhvít so eri eg sjálv.

Alfagurt ljóðar mín tunga.

2. “Hvat heldur tú biður tær konu ella kvinnu
Kristi lati teg hana við æru vinna

3. Hvat heldur tú biður tær konu ella moy,
Kristi lati tygur bæði við æru doy’!

4. Hoyr tað, Brúnsvein, søti mín!
má eg ikki fara í brúdleyp títt?”

5. “Skal tú í mítt brúdleyp fara,
tú mátti ikki mikið reyðargull hava.”

6. “Mítt reyðargull kann eg væl bera,
tað havi eg fingið við heiður og æru.”

7. Brúnsvein reið seg undir oy,
festi sær so væna moy.

8. Festi frúgvu og flutti heim
so ger mangur danisvein

9. So førdu teir brúður í Brúnsveins garð,
tað var ikki gull fyri leikarar spart

10. Fylgdu tey brúður í brúðarhús,
fram gekk Mjöllhvít, bar fram ljús.

11. Settu tey brúður í brúðarbonk,
fram gekk Mjöllhvít, bar fram skonk.

12. Skonkti mjøð av harmi,
tárini runnu í barmin

13. “Hvat er tað fyri væna vív,
í aftan skeinkir mjøð og vín?”

14. “Tað er mín yngsta systir
nýkomin út av kloystri.”

15. “Aldri sá eg nakað kloystravív
fella so møðug tár á lín.

16. Aldri sá eg nakað kloystrabarn
fella so møðug tár uttan harm.

17. Tað dugir ei at dylja;
tað man vera tín helja.

18. Hav tú sjálv títt slegfriðvív
flyt meg aftur til faðir mín!

19. Meira gull ber hon á sær,
enn mín faðir lat fylgja mær.

20. Meira gull ber hon fyri brysti,
enn eg eigi í míni kistu.

21. Meira gull ber hon á hond,
enn mín faðir eigir ríki og lond.

22. Tríggjar giftur hevur faðir meg gift,
og allar hava mær heljur skift.”

Úr Færøsk Anthologi. Hammershaimb skrivaði vísuna upp í Vági í 1847. Slegfriðvív = frilla, hjákona. jd.